

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistola Pastoralis Illustrissimi Ac Reverendissimi Domini D. Humberti Guilielmi A Præcipiano, Archiepiscopi Mechliniensis

Precipiano, Humbert Guillaume de

Lovanii, [1692]

Caput IX. De Lenitate Confessarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39186

CAPUT VIII.

De Sacramento Pœnitentiæ, præloquium.

Nunc veniendum ad gravissimum Pastoris munus & periculi plenum, quod in fidei Sacramenti Pœnitentiæ administratione consistit. Id nos ante omnia sollicitos habet, noctesque & dies excruciat. Adeo multis, adeo variis pulsamur quotidie querelis, aliis nimium quorundam rigorem & ferream duritiam culpantibus, & aliis immodicam laxitatem & ignavam conniventiam vocantibus in crimen. Nullibi tantâ opus prudentiâ, tantâ circumspeditione, tanto iudicio ac spiritûs discretionem, tantâ bonorum Auctorum peritia, sententiarumque delectu, tot occurrentibus perplexis ambiguisque quæstionibus, ne suorum conscientias injustis vinculis gravent, aut justis sine causa expediant. * Hinc Synodus Mechliniensis II. S. Carolo adstipulante in sua Instructione monet, * *ut ob graves & diversos scrupulos, qui Pœnitentibus indies occurrunt, & plurimas difficultates sibi coherentes habent, bonos & classicos auctores nonnullos, qui casus conscientia ex professo tractant, manibus continuo terant.* Leges in negotio tanti momenti omnibus & singulis servandas præscribere arduum est, & tantum non impossibile: in quo unicuique sua probitas & maturitas, ac proximi amor, & in Christum fides debet esse pro legibus. Mentem tamen nostram super hoc aperire brevibus & dilucidè haud gravabimur.

CAPUT IX.

De Lenitate Confessarii.

An te omnia Sacramenti hujus administri ob oculos propositum semper habeant Christi Domini Dei servatorisque nostri exemplum, cujus in hoc munere vices obeunt: lenitatem ejus & benevolentiam, ac pronam in reos culpam suam agnoscentes voluntatem imitentur, cui vitio aliquando versum est à superbis malignisque hominibus, quod peccatores reciperet, cumque illis vesceretur. Fuerit licet cardiognostes, hoc est cordium scrutator, nihil illum

ex

* Tit. 5. c. 5. cap. 1.

ex intimis animi latebris, ac recessibus sefellerit, suis tamen hac in parte discipulis prævit, ne fastidirent quempiam, aut repellerent ad meliorem vitam aspirantem suorumque scelerum pertæsum. Cogitent avarum esse non debere dispensatorem, cuius Pater familias largus est.

C A P U T X.

De praxi Ecclesiæ modernæ.

Ecclésiæ Matris suæ consuetudinem & praxim teneant longo sæculorum usu probatam, neque supra suam le magistram erigant, aut ejus indulgentiam ausu temerario corripiant. Non suspirent semper antiqua sæcula, & primævum in Matre sua ætatis florem vigoremque repositant, fastiditis rugis canisque despectis. Habuit Ecclesia olim, ut quod res est loquamur, ex quo corrigi possit hodierna disciplina, sed & jam habet, unde corrigi potuit antiqua, quemadmodum periti temporum & rerum norunt atque testantur. Non est filiorum in Matris annos inquirere, aut exprobrare senium, aut novæ metamorphosi velle recoquere. Plus quam satis est adhuc ipsa vigoris habet, superis sit gratia, ut sibi suisque prospiciat, & si quid noxium accrevit, resacet, & ab Episcopis ressecandum moneat.

Neminem fascinet speciosum Reformationis nomen, quod à Calvini temporibus meritò odiosum esse cæpit atque suspectum. Non est privati hominis aut Doctoris Ecclesiam, & receptas toto orbe Catholico consuetudines reformare. Romanorum Pontificum atque Episcoporum id proprium est opus, quos torpere, aut in præsentis Ecclesiæ necessitate turpiter connivere promissus illis Sanctus Spiritus haud sinet. Ad rem tantam privatâ authoritate aggredi, quæ nulla est, viam est sternere, loquimur liberè ut nos decet, ad schisma.

Ne igitur Pœnitentiæ opera promiscuè ipsi peccatorum veniæ & condonationi præmitti postulent, aut exigant, si peccata sint occulta; neque hunc olim viguisse morem prolixè jactent, nullo satis certo testimonio. At viguerit mos iste, & veteres laudent per nos licet, modo utantur annis suis: si consultum id certis quibusdam casibus videbitur, neque sperentur alia remedia successura, aut effectum sortitura tam bonum,

con-